

נח א מיי' ט' הלכה
וסמ' ט' טו' ט"ז ט"ח

נגמ' אחת ט' ט' ר' אבהו
נגמ' אחת ט' ט' ממון
שחלה

נב ט' מיי' פ"ג מלכות
תפילין הלכה טו סג
פ"ג ט' טו טו טו טו
סימן לב טו טו טו

ט' ט' טו טו טו טו טו
ט' ט' טו טו טו טו טו
ט' ט' טו טו טו טו טו
ט' ט' טו טו טו טו טו

[טו' טו' טו' גיטין מה:
ד"ט עד טענדן וטו' טו'
מנחות טו' ד"ה עד]

רבינו הגנאל

חבול לסיכך תני עשה
דיבוס או יולף ח"ש
היו אביו ואמו סורקין
בו כלים מצוה על
אחרים להצילם קשיא
לאביי דכיון דאחרים
מצילין ארון לא נאסרו
ש"ס חומת לאו מילתא
היא דרתי הוה לאו
הומת היא משום
סורויה היא דרתי
ולא כפר לאשונה אי
הכי דרשום סורויה
וריק לה אפי' ננעו
כפסה ליטתור אמאי
קני רשב"ג אומר
בר"א בשלא ננעו
בפסה אבל ננעו בפסה
אמרין הרגמה עולא
בפסה הנקברת ומשום
דמילתא בתכריכי הת
ח"ש כיון שעשו להניח
בו תפילין אסור להניח
בו משום קשיא לרבא
ופרק אימא שעשאי
להניח והניח בו תפילין
ח"ש אסור לאביון עשה
ח"ש על ספר או נתק
בו תפילין עד שלא
נשתמש בו קודם שותר
להשתמש בו חול
משנשתמש בו קודם
אסור להשתמש בו חול
קשיא לאביי ופרק
נחאי היא דתניא ציפה
לתפילין והבן את שחלה
עליה עור בהמה
סאה פסולין עור
בהמה סהורה כשרין
ואף על פי שלא עבר
לשחוק רשב"ג אומר
כ"ו עד שעברין לשמן
הדלקתא כריבא דאמר
הומת לאו סאה
היא אלא בעי הומת
ועשיה כרב סהרא
התריוור סבירא להו

נכסיין חלק

נכסיהו לרבי
נכסיהו לרבי
נכסיהו לרבי
נכסיהו לרבי

נכסיהו לרבי
נכסיהו לרבי
נכסיהו לרבי
נכסיהו לרבי

נכסיהו לרבי
נכסיהו לרבי
נכסיהו לרבי
נכסיהו לרבי

נכסיהו לרבי
נכסיהו לרבי
נכסיהו לרבי
נכסיהו לרבי

נכסיהו לרבי
נכסיהו לרבי
נכסיהו לרבי
נכסיהו לרבי

נכסיהו לרבי
נכסיהו לרבי
נכסיהו לרבי
נכסיהו לרבי

נכסיהו לרבי
נכסיהו לרבי
נכסיהו לרבי
נכסיהו לרבי

נכסיהו לרבי
נכסיהו לרבי
נכסיהו לרבי
נכסיהו לרבי

אע"פ שלא עיבדן לשמן . פי' הקונטרס דהומת לאו מילתא
היא ולא חיבת לן בה וקשה לר"ת דקיימא לן בהומת
הלכה כרבא ובעיבוד לשמה קיימא לן כרשב"ג כדמוכח בפרק
הגיזקין (גיטין דף נד:) כהוא דאחא לקמיה דר' אחי אמר ליה ספר
תורה שכתבתו גויילן לא נעבדו לשמן
אמר ליה *לאחא אחא להפסיד סכך
(ואי) אחא לאחא להפסיד ס"ת ואין
חלקך בין עור של תפילין לגויל של
ס"ת דהא ש"יין של תפילין הלכה
למטה מסויה ומפרט ר"ת דרבא
דאמר הומת לאו מילתא היא סכך
כרשב"ג דבעי עיבוד לשמה משום
ללא כפי בהומת וקשה דל"כ אביי
כת"ק דלא בעי עיבוד לשמה וכו'
התכלת (מנחות דף מ"ג:ו) ח"ל אביי
לרב שמואל בר יהודה הוא התכלת
הכי זכנטיס לה ודייק מינה דבעי
זכיעה לשמה והתם מדמי טווייה
לשמה לעיבוד דהכא וה"ה זכיעה
ויל' דאביי לא קיבלה מינה התם* :
בשרמא למ"ד נכסיו חלקך .
תומה דבסוף הגולין

(מכות דף י"ג) משמע דברכי לפי שהיה
סטר דמוכח קולט דאמר שלשה
טעיות טעה יואכ וי"ל להאגל אי
אפשר דיטולין לשומרו שלא יברח
וימות ברעב ולא נחסון אלא להריש
נכסיו לנעו ובירושלמי חייל פלוגתא
דאמר ר' יוחנן דלכא מ"ד סטר היה יואכ
דקרעטיו של מוכח היו קולטין ואין
קולט אלא גגו של בית שלמים
כל על שילה איט קולט ואיכא
מון דאמר מון דכתיב ביה תחמוני
רשע השליש היה טועה אלא
לסנהדרין ברה אמר מוטב יהיג
זכ"ד וירשו בניו את נכסיו ואל
יהרגו חלקך וירשו חלקך :

נבוח אלהים ומקד אלא למאן אמר
למה לי אלא לאפשי ריתחא ה"ל לאפשי
למלך היינו דכתיב *ויגם יואב אל אהל ה'
לא (אצא) כי פה אמות אלא למאן דאמר נכסיהו לרבי
לחיי שעה *וישב בניהו את המלך דבר לאמר כה דיבר יואב וכה ענני אמר ליה
ויל אימא ליה תרתי לא תעביד בהאי גברא קמלית ליה קבול למותיה דלמית
אבך ונא לא שבקיה דליבו בלמותיה דלמית אבך *ויאמר לו המלך עשה כאשר
דבר ופגע בו וקברתו אמר רב יהודה אמר רב כל קללות שקילל דוד את
יואב נתקיימו בדרעו של דוד *אל יברח מבית יואב זב ומצורע ומחויק בבלך
ונופל בחדב' וחסר לחם *וברחבעם דכתיב *והמלך רחבעם התאמץ לעלות
במרכבה לנוס ירושלים* וכתיב *וכל המרדב אשר ירכב עליו הוב יטמא
מצורע מעווייה דכתיב *ובחוקתו גבה לבו עד להשחית וימעל בה' אלהיו
במצורע מחויק בבלך מאסא דכתיב *רק לעת וקנתו חלה את רגליו ואמר
רב יהודה אמר רב שאחוז *פודגרא' אל מר וזמרא בריה דרב נחמן לרב נחמן
היכי דמי *אל כמחמ בבשר החי, מנא ידע' אי בעית אימא מיחש הוה חייש
ביה ואיבעית אימא מרכיה הוה גמיר לה ואיבעית אימא *סוד ה' ליראוי
ובריתו להודיע *בחדב' מיאשיהו דכתיב *ויורו (המורים) למלך יאשיהו
*ואמר רב יהודה אמר רב שעשו כל גופו ככברה חסר להם מיכניה דכתיב
*ואירחתו ארוחת תמיד נתנה לו אמר רב יהודה אמר רב היינו דאמרי אינשי
תהא

התם משום מררייהו, אי הכי היינו דקתני
עלה *ואמר רשב"ג במה דברים אמורים שלא
נגעו במטה *אבל נגעו במטה אסורין תרגמה
עולא במטה הנקברת עמו דמחלפי בתכריכי
המת *שוכים שעשאו להניח בו תפילין אסור
להניח בו מעות הניח בו תפילין יניח בו מעות
אימא עשאו והניח בו תפילין אסור להניח בו
מעות כדרב הסוד *ה"ש דאמר לאבון עשה לך
חיק של ספר, או נרתיה של תפילין עד שלא
נשתמש בהן קודם מותיה להשתמש בהן חול
נשתמש בהן קודם אסור להשתמש בהן חול
תנאי היא *דתניא ציפן זהב או שמלה עליהן
עור של בהמה טמאה פסולות, עור בהמה
טהורה כשרות יאע"כ שלא עיבדן לשמן ר"ש
ב"ג אומר אף עור בהמה טהורה פסולות עד
שיעברו לשמן *אל רבינא לרבא מי איכא
דוכתא דרמו ביה מת וארני בג"ד למת' אל
אין כגון שכ"ו דה' פניא, דרש מירב הלכתא
כוותי' דאביי, ורבנן אמרי הלכתא כוותי' דרבא
והלכתא כוותיה דרבא / ת"י *הרוגי מלכות
נכסיהו למלך *הרוגי ב"ד נכסיהו ליוורשין ר'
יהודה אומר אף הרוגי מלכות נכסיהו ליוורשין
אמר ליה לרבי יהודה והלא כבר נאמר *הנה
בכרם נבות אשר יד שם לרשתי אמר ליה בן
אחי אביו היה רואי ליוורש היה, והלא הרבה
בנים היו לראמר להן אותו ואת בניו הרג שנא'
*אם לא את דמי נבות ואת דמי בניו ראתי'
ורבנן *ההוא בנים הראוין לצאת ממנו בשלמא
למאן דאמר נכסיהו למלך היינו דכתיב בך
נכסיהו לרבי *נכסיהו לרבי *נכסיהו לרבי *נכסיהו לרבי
למלך היינו דכתיב *ויגם יואב אל אהל ה'
לא (אצא) כי פה אמות אלא למאן דאמר נכסיהו לרבי
לחיי שעה *וישב בניהו את המלך דבר לאמר כה דיבר יואב וכה ענני אמר ליה
ויל אימא ליה תרתי לא תעביד בהאי גברא קמלית ליה קבול למותיה דלמית
אבך ונא לא שבקיה דליבו בלמותיה דלמית אבך *ויאמר לו המלך עשה כאשר
דבר ופגע בו וקברתו אמר רב יהודה אמר רב כל קללות שקילל דוד את
יואב נתקיימו בדרעו של דוד *אל יברח מבית יואב זב ומצורע ומחויק בבלך
ונופל בחדב' וחסר לחם *וברחבעם דכתיב *והמלך רחבעם התאמץ לעלות
במרכבה לנוס ירושלים* וכתיב *וכל המרדב אשר ירכב עליו הוב יטמא
מצורע מעווייה דכתיב *ובחוקתו גבה לבו עד להשחית וימעל בה' אלהיו
במצורע מחויק בבלך מאסא דכתיב *רק לעת וקנתו חלה את רגליו ואמר
רב יהודה אמר רב שאחוז *פודגרא' אל מר וזמרא בריה דרב נחמן לרב נחמן
היכי דמי *אל כמחמ בבשר החי, מנא ידע' אי בעית אימא מיחש הוה חייש
ביה ואיבעית אימא מרכיה הוה גמיר לה ואיבעית אימא *סוד ה' ליראוי
ובריתו להודיע *בחדב' מיאשיהו דכתיב *ויורו (המורים) למלך יאשיהו
*ואמר רב יהודה אמר רב שעשו כל גופו ככברה חסר להם מיכניה דכתיב
*ואירחתו ארוחת תמיד נתנה לו אמר רב יהודה אמר רב היינו דאמרי אינשי
תהא

ספס מפסמ מררייו מוחך לערן הן עושין כן ואין זו הזמנה: **אכל נגטו**
במסו פסורין. וחי משום מררייהו למה נאסרו בניגטו המטוה: **במסו**
סנקברט עמו. שטשאין אותו בה לקבורה ורגילין היו לקבורה עמו הלכך
ח"ע"ג דמשום מררייהו הוא נאסרין בניגטו ומדרבנן משום דמחלפי
בתכריכי המת ואח"כ למימר בתכריכי
המת מותרין אבל במטה שמת בה אין
רגילין לכורו עליה בתכריכי קבורה
אין נאסרין, דמשום הזמנה ליכא דהא
מחמת לערל הוא, ומשום גזירה נמי
ליכא דהא לא מחלפא בתכריכי המת:
אסור לפניה בו פסונו. הזמנה מילתא
היא וקשיא לרבא: **פניו בו פסילין בו**.
באקראי כעלמא: **איפסא פניו**. כיון שנטאן
לתפילין והל"ת בו תפילין אסור להניח
בו מעות ומשום ספח אינעבדן
למיתיהו לאשמועינן כרב סהרא דלר
בזה ולא אומינא לא הוה תשמשי
מזה בכה: **ליפון וסב**. לתפילין:
פסולות. הלכה למטה מסיני הוא:
קלס פליסא. לשון טלאי כלומר
חיפס בעור בהמה טמאה: **פסולות**
דכתיב בן (שמות י"ג) לממן סתיה
חורת ה' בפיך: **אפיג טלא עבדו**.
לעור זה לשמו דהומת לאו מילתא
היא ולא חיבת לן בה: **איכא דופסא**
דרטו כס מיסי. שמת מוטל בה
בזיון כזה להסותו עד שיראו לו
בגד וחס' ואח"כ צמילתיה ליתיה
פליגינן: **עכני דרפניסא**. עניים היו
ולאחר מיתה גזיין להן ואורגין להן
בגדים קלטיס לאחר מיתה: **פרוני**
מלכות. שנתחייבו מיתה למלכי ישראל
כגון שמרדו בו דכתיב (ישעיה ח') לא חש
אשר ימרה חס פוך וגו': **לרשטו**.
משמע ירושה גמורה ומן הדין: **וסלס**
סרס כניס סיו לו. לא ידענא מהיכא
לפי: **סינו דכסיס ופלך**. העדוהו שמרד
במלכות כדי שיתחייב מיתה למלכות והיו
נכסיו למלך: **לפסו ופלך**. חי משום דבעי
למיקטליה וירשנו מחמת קורבה כבדך
נבות אלהים: **סגי וליטפסיך**. "דמלך"
מחייב מיתה מלכות נאמר: **אלסיס**
לפס לי. הא מחייב ליה משום מלכות:
לאטוי רחסא. דדיינין עליו שלא
ירטו חסר אחאב למימר כעבילו
הרגו וכלי פשע: **פי פס ספוס**. ביאכ
כתיב לא חסיה דגון למלכות כדי שלא
יהיו נכסיו למלך: **למי פסס**. דחוי
כעלמא עד שישבי הדברים לשלמה
ויבואו: **כס דבר יואב ופס עניי**.
משמע דבר וענייה הרבה וקרא ליה פה
למות הוא דכתיב וסו לא אלא הכי
קלמר ליה תרתי לא תעביד ליה: **פולן**
נפסימו כרסו של דוד. מפני שקיבן
שלמה עליו: **עלמס כרסכס**. וגבי
זב כתיב נמי מרכב אסמכתא לגר
סוה: **מסויס כפלך**. אחוז מקל לישנן
דעליו מחמת חולי הרגלים: **טודגרא**.
כן טס החולי אף כלשוננו: **סנא**
ידע. רב נתמן: **וארופסו ארופס**
ספסי. מלת *כוכבוללר היתה לו:
האחר

רבי אבהו אמר רב יהודה אמר רב היינו דאמרי אינשי תהא